

πάππος

πάππος, ο, ουσ. [<αρχ. πάππος], ο παππούς·

- *πάππου προς πάππου*, **α.** κατά πατροπαράδοτο τρόπο, κατά τρόπο που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά: «όλα αυτά τα πράγματα γίνονται έτσι πάππου προς πάππου || αυτό το μαγαζί ανήκει στην οικογένειά μας πάππου προς πάππου». **β.** η μόνιμη διαμονή κάποιου ή κάποιων στον ίδιο γεωγραφικό χώρο από γενιά σε γενιά. (Λαϊκό τραγούδι: *στο Λευκό τον Πύργο πήρα τα φιλιά της, είχε κι ένα σπίτι στην Καλαμαριά, από το Βαρδάρη ήταν η γιαγιά της, πάππου προς πάππου* Θεσσαλονικιά). Συνών. *αναντάν μπαμπαντάν*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας